

REFORMÁTUS

Gyülekezeti tájékoztató

Újság

2011. november

XVIII. évf. 11. szám

„Bizony, hamar eljövök.” Ámen. Jöjj, Uram Jézus!”

(Jelenések 22,20)

Kedves Olvasó!

Ezekben a novemberi napokban, amikor az idő is hűvössé válik, a nappalok megrövidülnek, és hosszabb lesz a sötétség, megfogalmazódik bennünk, hogy lassan közeleg az év vége. Ugyanakkor nemcsak az évszakok változásával járó hosszabb sötétséget és hűvös időt tapasztaljuk, de ilyenkor valahogy a lelkünk is borzong kissé, mert a sötétségben mindig jobban fázunk. Ebbe a sötétségbe ragyog bele az advent ideje, vagyis a várakozás és a készülődés alkalma. Különösen akkor, ha nem csak külsőleg, de a szívünkben is készülünk. Templomainkban évről-évre felzeng az ének szava: „Várv ember szíve készen, mert jó a hős, az ÚR!” (316. dicséret). De zengi-e ezeket a sorokat az életünk is, testvéreim? Jelleme-e bennünket a várakozás és a készülődés? Nem a karácsonyra való formális készülődésre és várakozásra gondolok, hanem sokkal inkább a tartalomra. Nekünk csodálatos lehetőségünk és boldog reménységünk, hogy azt az Úr Jézus Krisztust várhatjuk, akinek a fénye sok-sok sötét szívet töltött már be fényvel és szeretettel, és aki ma is megérkezik minden kereső és utána vágyakozó szívébe.

Advent van. Várakozás van, és várakozások is vannak bőven. Vár a világ, de várunk-e mi is? És miben különbözik a mi várakozásunk, a világ pénzsovár várásától? Abban, hogy a hívő ember az Úr Jézust várja, aki az idők teljességében már eljött. Benne Isten megváltást készített a bűneinkből, halála és feltámadása által örök életet készített, és ráadásul egy csodálatos ígélet is a miénk, amit maga Jézus mondott, hogy eljön az a nap, amikor mi is ott lehetünk ahol Ő van, vagyis a menny dicsőségében. Boldog joga a szívünknek tudni és hinni, amit Füle Lajos vall: „Van egy ország odafenn, arról szól az énekem. Ott vár minket Krisztusunk, örök fénybe juthatunk. Isten értünk Fiát küldte, sötétségbe, szegénységbe. Megnyitotta az eget, ugye te is megleled?” Ő vár ránk, és jó tudni, hogy mi pedig kegyelmi időben élhetünk, amikor dönthetünk mellette, várhatunk Rá, készülhetünk érkezésére. Ugyanis mi már nem a betlehemi

jászol „kis Jézusát” várjuk, hanem ahogyan Pál apostol írja: „a megtartó Úr Jézus Krisztust várjuk” (Fil 3,20). Jézus maga mondja: „Bizony, hamar eljövök” és mi ennek az ígéletnek megfelelően várjuk Őt, mint győztes Urunkat, aki bizonyosan el fog jönni. De amíg második visszajövetelére várunk, addig sem hagy bennünket magunkra, mert Igéje, Szava által zörget a szíveken, és ahol hallják az Ő zörgetését és megnyitják az ajtót, oda bevonul és rendbe teszi azt ami széthullott, ami sötét, ami zavaros. Hiszed-e ezt, testvérem? Várod-e Jézust, akinek a születésére hamarosan emlékezünk? Várod-e az életedbe, a mostani állapotodba, abba, amiben éppen vagy? Milyen szörnyű, amikor az ember már várni sem tud; amikor nincs mire, nincs kire várnia. Ebbe bele lehet betegedni. De nekünk Testvéreim: neked és nekem, van Úr Jézusunk, akinek reménységgel kiálthatunk „jőj!” és Ő felel: „Bizony, hamar eljövök!”

Aki ezzel a hittel tekint előre és így várakozik, annak ez az időszak, a várakozásnak ez az ideje egy csodálatos gyógyulási időszak lehet, amiben átélheti, hogy Jézus Krisztus „hordoz engem, hordozom Őt, Ő a gyengét, és az Erőt. Engem Ő várt, én Őt vártam, Megkeresett, megtaláltam!” Várjuk az Úr Jézust! Legyen az első keresztyén gyülekezetek boldog várakozásának az öröme a miénk is. Bármilyen nagy a hitetlenség és a sötétség, az Ő szavát és ígéletét nem halkíthatja, és nem nyomhatja el a szívünkben semmi. Várjuk Őt, mert nincs más reménységünk, csak az Úr Jézus Krisztus. Hiszen „...nincsen üdvösség senki másban (Jézus Krisztuson kívül), mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnének” (ApCsel 4,12). Várjuk Őt, mert Isten a maga számára teremtett minket. Nélküle csak sötétség van, csak céltalanság van, de Ő azért jött és ma is azért jön, hogy életünk legyen és bővüljünk (Jn 10,10).

Várjuk Őt, mert csak így lehetünk hűségesek és kitartók. Így tudunk elviselni mindent – ha tudjuk, hogy Jézus Úrként akar hozzánk megérkezni. Ez lendít tovább ha elfáradunk, ez ad erőt, amikor roskadunk.

Bárcsak el tudnánk mondani a zsoltárossal együtt: „Várom az Urat, várja lelkem, és bízom ígéletében” (Zsolt 130). Minél sötétebb van odakint, minél sötétebb a világ, amiben élünk, minél nehezebb az életünk, annál fontosabb, hogy várjuk vissza Jézust.

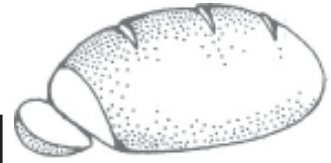
Ő a mi jövőnk! Lassan végéhez ér ez az év, jó tudni, hogy a múltat, ennek az évnek is minden eseményét letehetjük Mesterünk kezébe, és a jövőt, az eljövendőt Tőle várhatjuk reménységgel. Jézus ma akar jönni,

ma akar új életet adni nekünk, ma zörget szívének ajtaján, ne engedjük Őt kívül maradni. Legyen ez az advent csendes, legyünk benne csendes szívvel és békével, tudva, hogy ha senki sincs, akire rábízhatjuk magunkat, Ő ott van, Ő jönni akar. Boldogságot ígért, és boldogságot ajándékoz. Megerősíti eljövetele hírét. Hívjuk be Őt az életünkbe Testvéreim, mert ma még lehet, ma még szabad. De a kegyelmi idő letelében van. Ne a közelgő ünnepi napok rohanása miatt aggódjunk, hanem azon aggódjunk, ha van még olyan napunk, amiben nincs benne Jézus. S ha van, akkor hívjuk örömmel: „Jőj!” S ha hosszúnak is tűnik a várakozási idő, Ő nem késik, hanem így szól, aki ezekről bizonyosságot tesz: **Bizony, hamar eljövök. (Jel 22,20).**

PaedDr. Szopó Ferenc

Nemcsak kenyérrrel él az ember

Olvasandó: Jób könyve 4. része

Nemcsak betegség van sokféle, de beteg is, meg beteglátogató is. Ha elgondolkodunk azon, mi milyen magaviseletű betegek szoktunk lenni, hogyan viseljük el kisebb, vagy nagyobb bajainkat, már ez is kiindulási alap lehet arra, hogy bevalljuk, betegként vagyunk a legkiismerhetlenebbek... Sokszor magunkat is meglepjük viselkedésünkkel. A betegségből felépülve ezért nem felesleges ápolóinktól, látogatóinktól, családtagjainktól és Istentől is bocsánatot kérni, Úrvacsorát venni.

Beteglátogatókként is sokféle képen viselkedhetünk. Tulajdonképpen mindaz meghatározza viselkedésünket, amit addig átélünk, tanultunk, tapasztaltunk. De nem mentes látogatói magatartásunk attól az érzelmi töltettől sem, amely a beteggel kapcsol össze minket. Nem véletlenül tanítják a lelkészeknek azt, hogy a beteglátogatásra készülni kell. Nem elég a virág, vagy az édesség. A Szentlélek segítségét is kérni kell. A szívünkkel is látni, hallani kell. Ha nem, akkor csak letudós, kioktatós látogatók vagyunk, esetleg barátból bíróná válunk, mint az itt beszélő Elifáz.

„A három barát közül Elifáz szólal meg elsőnek, mert ő a legidősebb. Szavai elárulják, hogy Jóbot nagy bűnösnek tartja a szíve mélyén, hiszen másképpen érthetetlen lenne az a szenvedés, mely rászakadt. Elifáz szólaltatja meg elsőként korának elméletét az Isten megfizető igazságosságáról, mely a jók jutalmazását s a gonoszok büntetését követeli meg. Jóbot tehát azzal vigasztalja, hogy minden jóra fog fordulni, ha a zúgolódás helyett, mely a rossz lelkiismeret jele, megtérő szívvel Istenhez folyamodik. Beszéde kíméletes és mérsékelt, de egyúttal hideg és visszataszítóan fölényes. Nem az együtt érző jóbarát beszél itt, hanem a magabiztos, kioktató hangú dogmatikus, akinek egy kicsiszolt tan és kész recept van a kezében.

Szinte bocsánatot kér, ahogy a hallottak után nem tudja magát tovább türtöztetni. Emlekezteti Jóbot, hogy nem is olyan régen még ő maga is milyen áldásosan osztogatta a lelkigondozói tanácsokat. Csodálkozik, hogy nehéz helyzetében olyan hamar megfélekedzik azokról az igazságokról, melyekre ő maga is bizonyára hivatkozni szokott: „Isten nem hagyja el az igazat, csak megpróbálja: „A gonoszok megbűnhődnek, de a tiszta lelkiismeretű embernek nem kell kétségbeesnie.” Jób a saját kegyessége alapján maga is megítélhetné, hogy előbbi keserű kifa-

kadása indokolatlan és túlméretezett. Elifáz észre sem veszi, hogy közte és Jób között máris ott van a szakadék, amely a vita során egyre mélyülni fog.

A vetés és aratás hasonlatával azt fejezi ki, hogy a cselekedeteket törvényszerűleg, elkerülhetetlenül követik a következmények. Isten büntető haragja olyan, mint a forró sivatagi szél, amelytől minden kiszárad vő. Hós 13:15; Ézs40:7. – 10–11: Ahogyan az oroszláncsalád elpusztul, úgy pusztul el a gonoszok hatalma. (A héber szövegben öt különböző szó van az oroszlánra!) Az oroszlán megsemmisülésének említésével Istennek az ő ellenségein végrehajtott ítéletét akarja illusztrálni. Nem világos azonban, hogy ezzel vigasztalni akar-e, vagy pedig már burkoltan célozgat arra, ami sorsa mögött van, és ami vár rá.

Elifáz a maga okoskodását megerősítő egy éjszakai látomására hivatkozik, mivel Mózesre és a törvényre nem támaszkodhat. A 12–16. versekben mesteri módon leírt istenélmény magán hordozza a hitelesség bélyegét.

A 13. versben lefordított szöveget az eredeti szöveg alapján inkább zavaros, félálomban született gondolatokként értelmezzük.

A csontok a héber költészetben az egész testalkatot jelentik, ahol egyszersmind az érzelmeik és vonzalmak székelnek vő. Péld 3: 8; 12: 3; Ézs 66: 14; Jób 30: 30; Zsolt 102: 4; JSir 1: 13 stb.” (Jubileumi kommentár)

A 15. versben a Károli fordításban ezt olvassuk: Valami szellem. „A héber rúah, mivel a mondat igei állítmányáról meg lehet állapítani, hogy hímnemű, itt hűvös fuvallatot jelent, nem pedig szellemet, vagy kísértetet”. (Jubileumi kom.)

A Magyar Bibliatanács által készített új fordításban már hűvös szellőt olvashatunk. „A költő a felfoghatatlan jelképe gyanánt használja”. (Jubileumi kom.)

„Elifáz kijelentésének a lényege ez: A haldandó nem lehet igaz Isten előtt. Az ember bűnösségét a teremtménynek teremtőjével szemben való erőtlenségéből vezeti le, porból-anyagból lett mivoltával magyarázza. Hogyan lenne az ember igaz, mikor Isten az angyalokban is talál hibát! Ezekből a szűkre szabott sorokból azonban nem lehet azt a vélelményt megalapozni, hogy itt az angyalok bűnbeeséséről van szó”. A Jubileumi kommentár magyarázója mintha félne ettől a zsidó hagyománytól. Ezzel szemben arra mutatnék

rá, amit a Jób 1:6-22 magyarázatakor megjegyeztem, hogy a Sátán megjelentetésével Isten színe előtt a költő nem vesz figyelembe egy olyan zsidó hagyományt, amely szerint Isten a Sántát kizárta mennyei országából. Most itt cáfolja, mert utalása a hibát elkövető angyalokra elég egyértelmű. De a cél érdekében ez előtt nem vette figyelembe. Ugyanakkor nem említi azt a kritikát, amellyel kora papságát illeti a szerző: „Isten még szolgáltaiban sem bízhat meg...” A sárházak vagy agyagházak lakosai alatt a mindennapi munkában fáradó egyszerű embereket értheti, akikről műveletlenségük miatt lenézéssel beszél.

„Az ember egynapos teremtmény, mint a moly, amely könnyen szétnyomható. Anélkül, hogy észrevennék, ti. maga az ember, vagy mások. Sátoruk kötele az élet jelképe. Ha a kötelet kiszakítják, a sátor összeomlik. Így omlik össze az ember is hirtelen. Bölcsesség nélkül, azaz egész életükben nem jutnak el a bölcsességre, vagyis, hogy mulandóságuk és bűnösségük tudatában megalázkodjanak Isten előtt. Ez a bölcsesség óvja meg az embert a gonosztól és így a büntetéstől is”. (Jubileumi kommentár) Elifáz beszéde itt nem ér véget. De annyit már most is érezhetünk, hogy saját bölcsességének nagyobb tisztelője, mint beteg barátjának.

Ima: Mindenható Isten, Krisztus által mennyei kegyelmes Atyánk! Minden nap arra tanít, hogy hálával köszönjük meg a reggelt, erőt kérjük a nappalhoz, oltalmadat az esti nyugalomhoz a magunk és szeretteink számára. Köszönjük, hogy nem hiába tesszük, s Te mindig megadod, ami üdvösségünket szolgálja. Atyánk, mi nem láthatjuk át, minket, kormányozó döntéseidet, bölcsességed teljessége rejtve van szemünk előtt. Mi csak azt látjuk, hogy a fény mellé árnyékot teremtettél, s a jóságot örökös harcba állítottad a bűnnel és a romlottsággal. Bennünket szent Fiadban arra hívtál el, hogy e világ kísértései között tiszták maradjunk, hogy a tisztaszívűek boldogságával meglássunk majd Téged. Légy azért segítségünkre jó Atyánk, mert a mi erőnk oly könnyen elfogy... Adj, kérünk világosságot lelkünkbe, hogy a tőlünk elvárt jót a tőlünk tiltott gonoszért ne adjuk cserébe. Segíts minket, hogy Megváltónk szeretete betöltse szívünket, s életünket országod dicsőségére, felebarátaink javára neked tetsző módon használjuk. Krisztusunkért kérünk: Ámen.

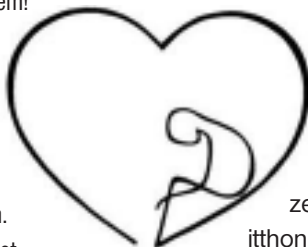
– id. f. –

Peres András

Isten szereti gyermekait

Áldom szent neved, Felséges Istenem!
Születésem előtt ismertél engem.
Őrző szemekkel vigyáztál reám,
áldó kezéd kísért bajok hajnalán.

Az oltalmad alatt felnevelkedtem,
és mégis oly sokszor eltévelyegtem.
De Te, Uram, nagyon félted lelkünket,
azért Szent Fiadat földünkre küldted,

hogy szeretetért mindenben meglássuk,
és mindezért Neki hálát adhassunk...
Felnőtt gyermekként is nagyon szeretted,
és nap-nap után szemekkel kísértél.

De szavaidra sokszor nem figyeltem,
bár sok énekre tanított nagyanyám,
a templomba is buzgón énekeltem:
Ó, segíts meg, mennybenlakó jó Atyám!

Mégis: Jézus szavára nem mindig hallgattam,
s Nevét ifjú létem nem viszhangozta,
úgy hittem, messze van tőlünk a menny.
Nem ismertem még, mi az a kegyelem.

De, ahogy teltek a napok és évek,
mind jobban szomjazott bennem a lélek,
vágott betelni azzal, mi hiányzott:
Megismerni az Igaz boldogságot.

S mikor sötétség borult életemre,
újra szólt Jézus: „Tedd élted kezembe...!”
Nem tudtam, miként kell ezt megtennem,
és mit adhattam volna akkor Neked.

Egy őszi napon mégis IGEN-t mondtam.
Jó volt letenni terhem, megvallottam...
Te pedig az üdvösség kelyhét adtad,
hogy új életben Téged szolgáljalak.

Kétkedve fogadtak az emberek,
s Te? Szent Igéddel tállátd lelkemet.
Azért, hogy nem hittek az én szavamnak,
az Íge lett ereje bánatomnak.

Köszönöm, Uram, hogy hitre jutattál,
hogy új élettel megajándékoztál,
visszaadtad ifjúsági erőmet!
Azt akartad: bizonyoságtévőd legyek...

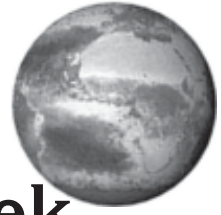
Hogy milyen bizonyoságtévővé lett, és az is mindmáig? Bár adná Urunk, hogy sokan ilyenek lehetnének. Talán 75 éves lehetett, mikor ezt a verset írta megtéréséről, szülőfalujáról Beszterről, ahol mindmáig él. Hogy az említett őszi naptól kezdve mindmáig miként éli bizonyoságtévő életét már hitvestársa nélkül a családban, a gyülekezetben, a környezetében, azt sokan láthatják. De sokat hallhatunk, olvashatunk itthon és külföldről is a Jézusban való hitre buzdító szavairól. Persze, mindenről csak a mi hatalmas Urunk tud. Az is az Ő titka, hogy milyen feladatokhoz, mennyi erőt és időt ad még neki. Legyen meg az Ő akarata!

Testvéri szeretettel az Úrban gratulálunk a 2011. aug. 28-án a 90.-ik életévét megélt András bácsinak!

ö. Ch. J.

B I B L I A O L V A S Ó			
v e z é r k ö n a l			
1.	Cs.	4Móz 18, 1–20	D
2.	P.	4Móz 18,21–32	
3.	Sz.	4Móz 19	
4.	V.	4Móz 20, 1–13	
5.	H.	4Móz 20,14–29	E
6.	K.	4Móz 21, 1–20	
7.	Sz.	4Móz 21,21–35	
8.	Cs.	4Móz 22, 1–21	
9.	P.	4Móz 22,22–41	C
10.	Sz.	4Móz 23, 1–15	
11.	V.	4Móz 23,16–30	
12.	H.	4Móz 24, 1–13	
13.	K.	4Móz 24,14–25	
14.	Sz.	4Móz 25	
15.	Cs.	4Móz 26, 1–37	
16.	P.	4Móz 26,38–65	M
17.	Sz.	4Móz 27	
18.	V.	4Móz 28	
19.	H.	4Móz 29, 1–11	
20.	K.	4Móz 29,12–39	
21.	Sz.	4Móz 30	
22.	Cs.	4Móz 31, 1–24	
23.	P.	4Móz 31,25–54	E
24.	Sz.	4Móz 32, 1–19	
25.	V.	4Móz 32,20–42	
26.	H.	4Móz 33, 1–39	
27.	K.	4Móz 33,40–56	
28.	Sz.	4Móz 34	
29.	Cs.	4Móz 35, 1–15	
30.	P.	4Móz 35,16–34	Gal 1, 1–5 Gal 1, 6–9 Gal 1,10–14
31.	Sz.	4Móz 36	
			Júd 20–25 Gal 1, 15–19 Gal 1,20–24 Gal 2, 1–5 Gal 2, 6–10 Gal 2,11–14 Gal 2,15–17 Gal 2,18–21
			Gal 3, 1–5 Gal 3, 6–14 Gal 3,15–18 Gal 3,19–22 Gal 3,23–29 Gal 4, 1–7 Gal 4, 8–11
			Gal 4,12–16 Gal 4,17–20 Gal 4,21–26 Gal 4,27–31 Gal 5, 1–6 Gal 5, 7–12 Gal 5,13–15
			Gal 5,16–21 Gal 5,22–26 Gal 6, 1–5 Gal 6, 6–10 Gal 6,11–13 Gal 6,14–18

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

XVI. Benedek pápa Luthert méltató szavai nem hitelesek?

A pápa németországi látogatása sokaknak okozott csalódást. Ulrich H. J. Körner, a bécsi teológiai fakultás református etika professzorának véleménye szerint XVI. Benedek erfurti látogatása az élő bizonyíték arra, hogy jelenleg nem sok esély mutatkozik a protestáns-katolikus párbeszéd elmélyítésére. Hiába az 1999-ben aláírt közös nyilatkozat a megigazolásról – úgy tűnik, hogy a pápa inkább mutat hajlandóságot arra, hogy az ortodox egyházzal, mintsem a Németországi Protestáns Egyházzal (EKD) kezdeményezzen megújult párbeszédet a közös úrvacsora ügyében.

Az egykori ágoston-rendi kolostorban elmondott beszéde során a pápa külön méltatta Luther szenvedélyes személyiségét és istenkeresését, példaképként állítva elének az egykori reformátor magatartását. Körner szerint a pápának valahogy mégsem sikerült megragadni a lényegét. A teológus kifejtette: Luther mindvégig a kegyelmes istent kereste. A reformáció lényegének megértése is pont abban rejlik, hogy elfogadjuk: egyedül az isteni kegyelem az, ami megváltást hozhat és megmenthet bennünket a haláltól, a római katolikus egyház viszont mind a mai napig nem hajlandó elfogadni ezt az értelmezést. Így felettébb nehéz lesz közös nevezőre jutni, különösen ami a reformáció 2017-ben megrendezésre kerülő jubileumi események ökumenikus vetületét illeti – fogalmazta meg kritikáját Körner.

XVI. Benedek pápa szeptember 22. és 25. között tett látogatást Németországban, melynek egyik csúcspontja az EKD képviselőivel való tanácskozás volt Erfurtban – ugyanabban a kolostorban, ahol Luther Márton 1505. július 5-én az ágoston-rend tagja lett.

Reformatus.hu

Az arab tavasz jégkorszakot hoz a más vallású kisebbségeknek?

NÉMETORSZÁGI KONGRESSZUS A KERESZTYÉNÜLDÖZÉSÉRŐL

Fenyegetés, üldözés, gyilkolás – ezek voltak a kulcsszavai annak a konferenciának, amit a németországi Schwäbisch Gmündben tartottak október 23-26. között. A közel félezer résztvevő a világszerte 100 millió üldözött keresztyén helyzetét és a humanitárius, meg politikai cselekvési stratégiákat vitatta meg.

A kongresszus hivatalos témája így hangzott: „Keresztyénüldözés ma – emlékezzetek meg a mártirokról!”.

Az ENSZ, a politika és az egyházak is hallgattak a keresztyénüldözésről

A konferencia fővédnöki tisztét a német Bundestag, parlament CDU/CSU frakciójának vezetője, *Volker Kauder* vállalta, s vezetésével folytak a megbeszélések a lehetséges politikai eszközök megkeresésére a keresztyénüldözés egyre növekvő, és világszerte tapasztalható jelenségének hatékonyabb megakadályozása érdekében. A főszervező a német protestáns hírügynökség, az idea volt. Elsődleges célkitűzésként azt határozták meg, hogy összehozzanak minden olyan szervezetet, amelyik a vallásszabadság témájával nem csak elméleti, hanem gyakorlati szinten is foglalkozik, s így az erőket koncentráltabban tudják egy-egy válságos helyzet kezelésére fordítani. Ez sikerült is. Közel 20 protestáns és katolikus szervezetről van szó. Ilyen például az Open Doors (=Nyitott ajtók), a Licht im Osten (=Világosság Keleten), a Helfende Hände (=Segítő Kezek), a Kirche in Not (=Egyház szükséghelyzetben), az AGR (Munkaközösség a Vallásszabadságért), a Hilfe für Brüder (=Testvérségély), vagy az IIRF (Nemzetközi Intézet a Vallásszabadságért), hogy néhányat említsünk a húsból. A megnyitó beszédet Volker Kauder tartotta arról, mit tehet a politika a vallásszabadság világméretű előmozdításáért és a keresztyénüldözés ellen. Véleménye és a tapasztalatok szerint sok egyház és szervezet végez missziói tevékenységet szerte a világon, de eddig még nem nagyon foglalkoztak a keresztyénüldözés kérdésével, inkább az emberi jogok megsértésének eseteivel. Az ENSZ sem foglalkozott kifejezetten a keresztyénüldözéssel. Hosszú

ideje a politika is csak hallgat – hangsúlyozta Kauder. De az egyházak sem voltak különösen beszédesek ebben a témában. „Könnyebb volt az atomerőművek ellen szólni, mint a keresztyének üldözéséről” – fogalmazott a frakcióvezető. Utalt arra, hogy az észak-afrikai, egyiptomi események aggodalomra

adnak okot. A diktatúrákat legyőzik, de ez még messze nem jelenti azt, hogy a szabad vallásgyakorlat is életbe lép. „Az arab tavasz nagyon könnyen jelentheti az arab jégkorszakot a vallási kisebbségekkel szemben” – fogalmazott a CDU/CSU parlamenti frakcióvezetője. *Dr. Thomas Schirrmacher* professzor pedig felvázolta előadásában a keresztyénüldözés aktuális helyzetét világtávlatokban, s arra a kérdésre kereste a választ, mit tehet a politika, a média és az egyházak közössége a fundamentalista erőszakhullám ellen.

Különösen veszélyeztetett övezetek

Az előadók sorában többen voltak Közel-Keletről: *Basile George Casmoussa* érsek Irakból, *Damian* püspök az egyiptomi kopt-ortodox egyházból, *Dr. Altaf Khan*, a falsalabadi Presbiteriánus Egyház moderátora. Ők friss jelentést adtak az egyiptomi keresztyének helyzetéről, a pakisztáni és az iraki helyzet radikalizálódásáról, az iszlám és a keresztyénség helyi konfliktusairól. Külön és hangsúlyozottan foglalkoztak az iraki keresztyének sorsával, akik valóságos történelmi exodusban, kivándorlásban vannak, sok ezren élnek külföldi menekülttáborokban. De volt szó a közép-ázsiai iszlám többségű országokban tapasztalható keresztyénüldözésről ugyanúgy, mint az afrikai Nigériában tapasztalható keménykezűségről, valamint Európa fokozódó iszlámosodásáról. Vannak kiemelten veszélyeztetett övezetek a keresztyénüldözés szempontjából, amint a mellékelt világindeks is mutatja.

Keresztyénmentes zónák? – Nem vallások, hanem egyének védelme!

A beszámolók egyértelművé tették: vannak területek, ahol a keresztyének a legüldözöttebbek, ahogyan a térkép mutatja, tíz országban a legváltóságosabb és legnehezebb a helyzetük. Vannak törekvések a Közel-Keleten, hogy keresztyénmentes zónákat alakítsanak ki. Ilyen Irak, ahol pár év alatt a keresztyének 50 %-át „elűzték” szülőföldjükről. Törökországban 100 éve 20 % volt a keresztyének aránya a népességben, ma ez 0,2 %-ra csökkent. Nyilván, nem magától. Többen szóltak arról, hogy iszlám papok és politikusok a vallásszabadságnak mostanában új értelmezést adnak. Szerintük a vallások nemzetközi védelme a vallási előírások védelmezését jelenti, így azt az iszlám tilalmat, ami kizárja a vallási áttérést. *A nemzetközi keresztyén törekvések éppenséggel egészen másról szólnak: nem a vallások védelméről, hanem a vallásuk miatt hátrányt szenvedő emberek védelméről!* Mindenkinek egyformán kell biztosítani, hogy hitét megvallja, gyakorolhassa, és ha úgy dönt, megváltoztathassa vallási, felekezeti hovatartozását. Schirrmacher professzor intézete, az IIRF adatai szerint *közel 200 millió keresztyén nem rendelkezik alapvető vallásszabadsággal a világ különböző országaiban, miközben a keresztyénség volt a szabad vallásgyakorlás szószólója és kivívója – a világon először!*

Német politikusok: „A keresztyénüldözés leküzdése mindannyiunk ügye”

Pártpolitikai hovatartozástól függetlenül, egységes álláspont és stratégiai összhang mutatkozott meg a konferencián részt vett és felszóltat német politikusok között. A CDU/CSU parlamenti frakcióvezetője, Volker Kauder mellett az ellenzék, az SPD frakcióvezetője, *Frank Walter Steinmeier* így fogalmazott: „A keresztyénüldözés mindannyiunk ügye”. A vallásszabadság alapvető emberi jogának megsértése senkit sem hagyhat hidegen. Az EKD elnöke, *Nikolaus Schneider* szavaiban kiemelte: az EKD évek óta aggódva figyeli az üldözött és a fenyegetett keresztyének helyzetét. *Frank Ottfried July* württembergi evangélikus tartományi püspök szerint ennek a kongresszusnak is hozzá kell járulnia ahhoz, hogy az üldözött keresztyének neve ne merüljön feledésbe, Isten, és a világ előtt nyilvánosságra kell hozni ezeket. Az Evangéliumi Világ Allianz főtitkára, *Geoff Tunnicliffe* a nyugati demokráciák kormányaihoz fordult, hogy intézményesítsék elkötelezettségüket a vallásszabadság világméretű biztosítása mellett. Nem elég, hogy egyes politikusok vagy pártok kiállnak mellette. *A nemzeti külügyminisztériumokban működjenek olyan osztályok, melyek állandóan monitorizálják az emberjogi helyzetet, s a vallásszabadság betartását. Azt is biztosítani kell, hogy ezek az osztályok ne függjenek a választások kimenetelétől.* Az utóbbi felvetés nagy támogatottságot kapott a konferencia résztvevői részéről. Vajon kik járnak majd elől hatékony, jó példával? Erre is érdemes lesz odafigyelni.

November 13: világinap üldözött keresztyénekért

Reformáció napján, október 31-én, s azt követően hasznos lenne a hazai keresztyéneknek is felvenni napi imatémáik közé üldözött keresztyén testvéreik sorsát, a vallásszabadság megőrzését, s azt, hogy a külügyminisztériumokban világszerte hozzák létre a vallásszabadság helyzetét, betartását figyelő osztályokat. Mindezért konkrét lépésként november 13-át, vasárnapot VILÁGIMANAP ÜLDÖZÖTT KERESZTYÉNEKÉRT címen javasolja megtartani az Evangéliumi Világ Allianz. Kiváltképpen könyörögnek ekkor a tunéziai, marokkói, algériai, eritreai és a pakisztáni keresztyénekért. A kezdeményezést imafelhívásával támogatja az EKD, a Németországi Protestáns Egyház (szövetség), és a Német Katolikus Püspöki Konferencia is, így csatlakozva az öt kontinens több, mint 100 országában megtartásra kerülő világinapához. Tegyük ezt velük együtt mi is a magunk gyülekezetében reformáció napján, azután és november 13-án is!

Dr. Békefy Lajos

GYÜLEKEZETEINK életéből

Viharok szárnyain

EMLÉKÜNNEP DEÁKIN

2011. szeptember 18-án, az Úr kegyelméből nagy ünnepség volt a deáki gyülekezetben. Hiszen eme napsütéses, meleg vasárnapi délelőttön ünnepelte és köszöntötte a gyülekezet a 60 és több mint 60 éve konfirmáltakat.

A zsúfolásig megtelt templomban szívből jövően zúgott, zengett a 90-ik zsoltár 1-ső verse minden közelről és távolról jövő, valamint helybéli ajkáról. Hiszen sokan voltunk, sokfélék, sokféle helyről. A Magyarországról jövő ünnepeltek és vendégek mellett jelen volt Deáki jelenlegi és tiszteletbeli polgármestere, feleségeikkel együtt, s jelen voltak a deákiról elköltözött, de Szlovákiában élő ünnepeltek is szeretteikkel együtt.

Mert eme alkalmunkon 32 ünnepeltünk volt, kik közül 17-en tudtak megjelenni. Az alkalom ünnepélyességét és méltóságát emelte még az is, hogy az 1946-ban Magyarországra kitelepítettek által adományozott emléktábla leleplezésével, valamint zászlóavatással volt eme együttlét egybekötve.

A volt konfirmandusok felé Pál egyik leveléből szólt az ige: *De te maradj meg azokban, a miket tanultál és a mik reád bízattak, tudván kitől tanultad.* (2Tim.3,14), „És szólt az üzenet is **Édes Ákos** lelkész szolgálatán keresztül. Az igehirdetésben a megmaradásról, az emlékezésről valamint az életünkben szükséges térképről beszélt. Mert ahogyan a kiránduláshoz, úgy az életben való eligazodáshoz is térkép kell. Eme földi kirándulásunkhoz pedig a legjobb térképet, tanácsot az Isten tudja adni. Ez a térkép pedig a Szentírás. Emlékeztette a volt konfirmandusokat, de a jelen levő ünneplő gyülekezetet is arra, hogy mi Jézus Krisztus tulajdona vagyunk, aki az Ő drága vérével bűneinkért megfizetett, s aki Szentlelkével biztosít minket az örök élet felől. A szószéki szolgálat végén reményét fejezte ki a felől, hogy amiről egyszer vallást tettek, tettünk, életünk végéig kitart.

A volt konfirmandusokat, a deákiakat és a kitelepített, gyökereiktől elszakított volt konfirmandusokat felesége, **Édes Réka** lelkészneő is köszöntötte. Kiket – Czibor József volt deáki lelképásztor szavait idézve – a kereszt népének nevezett. Mert az otthonuktól, gyökereiktől elszakítottak a keresztüket nem a templomok tornyán s nem a zászlók selymén, de életükben, szívükben hordozzák. A köszöntés után sor került a fogadalmótétel megerősítésére.

A volt konfirmandusok, de egyben a kitelepítettek nevében, Komjáti Árpád, az Újpesti református gyülekezet gondnoka mondott beszédet. Az emléktábla leleplezése és a koszorúk elhelyezése után a lelképásztor a gyülekezet nevében még köszönetet mondott Császár Ferencnek is, ki a holtak emlékére, az élők tanulására, a kitelepítés 65-ik évfordulóján egy képet adományozott, melyen egybefoglaltak által akar emlékezni és emlékeztetni a szülőföld szeretetére.

Az együttlét végén fennállva énekeltük el nemzeti imánkat a Himnusz, majd részt vettünk a gyülekezet szeretetéből fakadó szeretetvendégségen.

*Nevelj minket egységre, mint Atyáddal egy te vagy,
Míg eggyé lesz benned végre, minden szív az ég alatt,
Míg Szentlelked tiszta fénye, lesz csak fényünk és napunk,
S a világ meglátja végre, hogy tanítványid vagyunk. (395 dics. 3 verse)*

Édes Réka

Falu végén kurta kocsmá (csak e betűvel)

Telepszegleten szeszelde

Telepszegleten szeszelde csermely mellett elhelyezve, benne kedve tetszelegne, teszem fel, nem esteledne. Egek rendre estelednek, erek, berkek csendesednek. Dereglye sem megy keresztbe, hever e fekete csendbe.

Szeszelde bezzeg nem csendes, zeng-peng benne zene rendes. Szesz ereje szerteterjed, embereknek kedve gerjed.

Hej, menyecske, kedves lelkem, erjedt hegyelvet kell nyelnem! Legyen hetven esztendeje, de meg heves szesz ereje!

Zenemester, sebesebben! Kerekedett fene kedvem. Keresetem szerteverem, lelkemet meg eltemetem.

Megjelennek rendeltel: csendesebben kedvetekkel! Telep feje heveredne, esetleg elszenderedne!

Legyen vele beste lelke, te meg eredj fene helyre! Zene zengjen, szedte-vedte, pendelyemnek lehet veszte!

Esmeg mennek, reteszt vernek: Legyenek csendesek kendtek! Szentek lelke legyen velek, kedves egyetlenem beteg.

Feleletet egy meg nem tett, berekesztnek szesznyeletet. Zene menten befejezve, s szertemennek csendesedve.

beküldte Varga Zoltán

2011. szeptember 12-én 17 órai kezdettel a Csemadok nagytermében a Global Fellowship Network – Missziói Szövetség tagjai tartottak előadást a keresztyénség terjedéséről, melyet az Abaúj-Tornai Egyházmegye Esperesi hivatala és a Rozsnyói Református Egyházközség közösen szerveztek meg azzal a céllal, hogy erősítsék egymást hitükben. A jelenlegi nehéz helyzetben csak a Krisztusba vetett élő hit tud megtartani.

„Amint engem küldött az Atya, úgy küldlek én is titeket!” (János 20,21). Ezt a parancsot a tanítványok kapták az Úrtól, hogy terjesszék az evangéliumot, az örömhírt. Ők voltak az első misszionáriusok, így kezdődött el a keresztyénség terjesztése. Az Úrnak azóta is vannak hűséges szolgálói, akik fáradságot nem ismerve, idejüket és erejüket nem kímélve igyekeznek tovább adni amit az Úrtól kaptak. Tudjuk, hogy nem azért kapták Isten szeretetét, hogy elrejtsek, titokban tartásuk, hanem hogy tovább adják, hogy ez a szeretet kiáradhasson másokra is. Ilyen hűséges szolgálója az Úrnak az a négy misszionárius is, Dr. Robert Pitman, nyugalmazott presbiteriánus lelkész, Dr. Jerzy Vass lelkész, a szövetség elnöke, Margo Elliott presbiter és Runn Ealy énekes, akik a californiai San Franciscóból indultak a világba, hogy bizonyoságtételükkel sok lelket az Úrhoz vezessenek. Elmondták, hogy azért végzik ezt a szolgálatot, hogy a keresztyének közössége olyan egyház legyen, amelyet az Úr szeretne. Az Úrnak 3 éve volt arra, hogy tanítson, s megváltoztassa az egyház vezetőinek a gondolkodását. A farizeusok a saját nézeteik börtönében éltek, s Ő azért jött, hogy megnyissa a börtönök ajtaját. Az Ő akarata volt az, hogy egyháza imádkozó egyház legyen, s lélekben és igazságban imádjuk az Atyát.

A misszionáriusok sokat tapasztaltak, láttak a világban, amerre jártak: Nepálban, Braziliában, Mexikóban, Argentínában, Kenyában. Ez utóbbi országban történt, hogy egy prostituált nő, amikor halotta a samáriai bűnös asszony történetét, megtért, s eszköz lett Isten kezében, egy gyülekezet vezetője lett a lányával együtt. Ebből láthatjuk, hogy Isten képes megváltoztatni az életünket, gondolkodásunkat, és egész lényünknek tükröznie kell azt, hogy most már Ő az ura a szívünknek. Bizonyoságot is kell tennünk, hogy mi is minél több embert tudjunk Hozzá vezetni. Isten örömét kell tükröznünk, mert szomorú keresztyének nem lehetnek hiteles bizonyoságtéveői az Úrnak.

Bob Pitman rajzon is szemléltette, melyek a hiteles egyház alapjai: 1. Jézus ünneplése, 2. Isten Igéjének, a Szentírásnak a tekintélye, 3. az imádságnak az ereje, 4. Az Isten Lelkének az ereje, munkája, Erre az alapra építhetjük az Isten imádságát, magasztalását, Jézus követését, a lelki növekedést és az egymással megélt közösségünket. Minderre az egyház adja a lehetőséget a templomi istentisztelet alkalmával, de a templom falain kívül is, mint ez a mai alkalom is. A missionaries vendor jön, cselekszik, szólja Isten igéjét. Legyünk mi is keresztyének, misszionáriusok, adjuk tovább, amit az Úrtól kaptunk! Jobb adni, mint kapni, az Úr Jézus is mindig csak adott – önmagát is, hogy nekünk életünk legyen.

Runn Ealy nem szóban, de énekekben tett tanúbizonyoságot hitéről, Istentől kapott szép mély hangjával magasztalta, dicsőítette Urunkat. Az előadást közös énekkel zártuk.: Atyám, úgy imádlak.

Istennek legyen hála ezért a hitmélyítő alkalomnak, melyen egymás hite által erősödöttünk, lélekben gazdagodtunk. Köszönet illeti Orémus Zoltánt, kassai esperes – lelkipásztort, aki az előadást vezette és tolmácsolta, valamint Buza Zsolt rozsnói lelkipásztort, aki ezt a alkalmat megrendezte.

“Egyedül Istené a dicsőség!”

Mixtaj Johanna

Magyar Lajos

1935 – 2011

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltévedett nekem az igazság koronája, melyet megad nekem az Úr ama napon, az igaz Bíró, nemcsak nekem, hanem mindazoknak is, akik vágyva várják az Ő megjelenését”

(2. Tim.: 4: 6-8)

2011. június 17-én hunyt el Magyar Lajos, a szádalmási református anyaegyházközségnek tiszteletbeli hűséges gondnoka, akit életének 75. évében szólított magához a Teremtő.

Szeretetteljes, önzetlen szolgálataival a fiatal anyaegyházközség példás gondnokaként marad meg emlékezetünkben. Mint gondnok esküjét híven megtartotta és betegsége ellenére hétéves gondnoksága alatt parókia épül és templomtető újul. Halála fájdalmasan érintette itt maradt szeretteit és az egész gyülekezetet.

Temetése 2011. június 20-án volt, ahol a vigasztalás ígét Varga Zoltán helybeli lelkipásztor hirdette az elhunyt szerettei és végtiszteségtevők számára a 2.Tim.4:6-8 alapján.

A mi megváltó Istenünk szeretete vigasztalja meg a gyászolókat, a hitvestársakat, a gyermekeket, az unokákat és a gyülekezetet tagjainak szívét ezzel a biztatással: „**Én örök életet adok nekik és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből.**” (Jn 10:28)

Varga Zoltán

Megújult a 100 éves pányi református templom

2011. szeptember 25-én verőfényes őszi napsütésben hívogattak ünnepi istentiszteletre a pányi református templom harangjai. A hálaadó alkalmat a templom építésének 100. évfordulója valamint idej felújítása alkalmából tartottuk. Ünnepségünket megtisztelte jelenlétével Fazekas László püspök úr, aki igehirdetéssel is szolgált, Géresi Róbert püspök helyettes, Orémus Zoltán esperes, Szaniszló Sándor egyházmegyei gondnok, a szomszédos és más gyülekezetek lelkipásztorai, az egyházmegyei tanács lelkészi tagjai, a római katolikus plébános és a község polgármester asszonya. Sokan érkeztek a környező településekről, a Pányban születettek és valamikor itt élők közül, valamint a római katolikus gyülekezetből.

A pányi református templom 1911-ben épült. Az építési teltet a Dezsőffy család adományozta a gyülekezetnek. E kis közösségnek korábban nem volt temploma, istentiszteleteiket házaknál vagy az iskola épületében tartották.

Joggal mondhatjuk, hogy egy nagy álom valósult meg amikor a mindössze 16 családból álló gyülekezet úgy döntött, hogy templomot épít. A gyülekezet akkori lelkésze Bodnár János volt, gondnoka pedig Nagy Komjátó József. 1911 márciusában kezdik az építkezést és 1911. szeptember 10-én már templomszentelést tartanak. Mindössze hat hónap leforgása alatt épül fel a templom. Isten beteljesítette egy kis gyülekezet álmát, vágyát, szándékát.

Az elmúlt 100 esztendő alatt, az

idein kívül, két alkalommal újult meg a templom. Először 1966-ban, majd 1982-ben. Mindkét korábbi újítás során Kozár Sándor volt a gyülekezet lelkipásztora, gondnokai pedig 1966-ban Komjátó László, 1982-ben pedig Komjátó Bertalan. Az építők és a korábbi újítók közül sajnos sokan már nincsenek az élők sorában, de a gyülekezeti feljegyzések szerint kijelenthetjük, hogy áldozatkészen vették ki részüket a munkálatokban.

Az elődök példaadása és áldozatkészsége kötelezte a gyülekezetet jelenlegi tagjait. Ezért még 2010-ben úgy döntöttünk, hogy szeretnénk a templom építésének 100. évfordulóját méltóképpen megünnepelni. Így kezdődött el idén áprilisban a felújítás. Nagy kihívás volt ez a mindössze 73 lelkes gyülekezetnek számára. De Isten kegyelmének és a gyülekezet áldozatkészségének köszönhetően sikerült a tervünk, ami kívülről a falak nedvesedésének kiküszöbölésére irányult, belülről pedig az egész templombelső megújítására. Anyagi támogatást az Egyházi Közalaptól és a helyi önkormányzattól kaptunk. E mellett a gyülekezetben céladományos gyűjtést is meghirdettünk, melynek során a hívek 2270 € adakoztak össze. Fontos megemlíteni azt is, hogy a munka legnagyobb részét a gyülekezet önerőből végezte, így tagjai kb. 1400 munkórát dolgoztak le a templomnál.

Mindezeket összegezve, a szeptemberi hálaadó istentisztelet valóban örömműnnep volt. Az ünnepi isten-

tisztelet felemelő pillanatai, a zsúfolásig megtelt templom, valamint a gyülekezet kedves vendéglátása minden bizonnyal szép emlékeket hagyott a jelenlétükben. Köszönet illeti mindazokat, akik akár adományaikkal, akár munkájukkal hozzájárultak ahhoz, hogy a felújítás és az ünnepi istentisztelet megvalósulhasson.

De legfőképpen legyen dicsőség Istennek, hogy kegyelmes velünk és gondja van ránk. Kérjük a Mindenható, hogy ezt a megújult 100 éves templomot szentelje meg mindenkori az Igét hallgató és imádkozó gyülekezet által.

Krchné Géresi Tímea

Nőszövetségi ötlettár

Amit megtehet a nőszövetség az idősök megszólításáért:

- öregek vasárnapjának a megszervezése, személyes meghívás, ajándékok biztosítása,
- öregek karácsonya, autóval templomba szállítás megszervezése
- karácsony előtt idősök megajándékozása egyegy tál házi süteménnyel
- beteglátogatás, külön figyelemmel a műtéten átesettekre
- gyengén látó idősök számára felolvasás felajánlása, megszervezése
- szervezett alkalmak előkészítése özvegyek számára
- anyák napi meglepetés előkészítése nagymamák számára (pl. fodrászhoz vinni, takarításban segíteni, stb.)
- generációs találkozók szervezése (pl. nagymamák és unokák találkozója)
- arany- és ezüstlakodalmások köszöntése a gyülekezetben
- arany- és ezüstkonfirmáció megünneplése
- özvegyek felkeresése férj elvesztése utáni hetekben, hónapokban
- számítógépes tanfolyam szervezése, hogy az unokákkal könnyebb legyen a kapcsolattartás
- egyedül élő idősök orvoshoz való kísérete, segítségnyújtás ügyintézésben, bevásárlásban
- előadások szervezése (pl. az öregkorról való pozitív gondolkodás erősítésére)

(Református Család)

Akár élünk, akár halunk, az Úréi vagyunk

„Ha szívemet bánat járja.

Szemem keserűség árja.

Előtted való zokogásom

énekeljük mi református keresztyének a 480. dicséretünk 2. versét

Bánat járja át szívünket, amikor megállunk a mostani napokban szereteteink sírjánál. A veszteség mindig bánattal és könnyel jár, amikor a szülő siratja gyermekét, gyermekek szüleit, testvér a testvért, feleség a férjét, férj a feleségét.

Előtted való zokogásom, amikor a gyülekezet, a lelki család közösségével emlékezünk azokra, akiket mennyei Atyánk magához szólított, hazahívott közülünk, akiknek befejeződött a földi vándorútjuk.

„Ne feledkezzetek meg vezetőitekről...” figyelmeztet a Zsidókhoz írt levél 13. fejezetének 7. versében Istenünk igéje.

A farnadi Református Keresztyén Gyülekezetben elhunyt testvéreink között az utolsó öt évben hat vezető szolgatársunk fejezte be földi vándorútját és hűséges szolgálatát:

Kiss Ernő tb. Gondnok és presbiter 2007 - ben.

Pólya Gyula gondnok 2010 november 20 - án tért meg Teremtőjéhez.

Hajdú László presbiter 2006 -ban, Nagy József presbiter 2009-ben, Molnár Gyula és Henzel Sándor presbiter testvéreink pedig az idei 2011 - es évben távoztak el közülünk az élők sorából. Különösen nagy veszteség, mert olyan gondnokokat szólított magához mennyei Gazdánk, akik a gyülekezet hűséges őrállói és a lelkészek igazi szolgatársai voltak. Olyan presbitereket, akik a maguk dolga elé helyezték a gyü-

lekezet érdekét és kivették részüket a gyülekezet építéséből. Amikor napjainkban egyre több gyülekezetben a széthúzás, pártoskodás, szeretetlenség jelenik meg, akkor felbecsülhetetlen érték az olyan gondnok és olyan presbiter, aki Isten országának terjedésén és a gyülekezet gyarapodásán munkálkodik. Aki elől jár az istentiszteleten való részt-vétellel és a munkálatokban is részt tud venni. Ilyen vezetőket kaptunk bennük Isten kegyelméből, hát ne feledkezzünk meg haláluk után sem vezetőinkről. Emlékezzünk !

Emlékezésünkben oda állunk elköltözött testvéreink szeretete mellé, akiknek a vesztesége felmérhetetlen. Imádkozva a gyászolókért, segítségükre lenni, amennyiben módunkban áll, mert szeretetben összeforrt közös test a gyülekezet.

Emlékezésünk ne a külsőségekben nyilvánuljon meg, hanem imádkozó szívvel kérjük hitünk és reménységünk megújítását urunktól : Gyűjtsd meg szövetségét áldott szent igédnek

És bennem virraszd fel napját kegyelmednek

Igaz utat mutass, nekem szegényednek,

Járhassak kedvére te szent Felségednek. (226.dics. 2.v.)

Megerősödött hittel megvalljuk, hogy életünk ideje Isten kezében van. Életünkben és halálunkban, testestől, lelkestől Jézus Krisztus tulajdonai vagyunk, aki Szentlelkével biztosít az örök élet felől, szív szerint hajlandóvá és késszé tesz arra, hogy Őneki éljünk.

Ez a mi egyetlen és igazi vigasztalásunk !

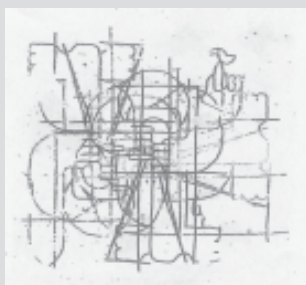
Farnad 2011. október 30

Kiss Pálné

Humanista elkötelezettség

Csótó László grafikusművész alkotásaiban

A Bodrogi Kulturális Fesztivál három kiállítása közül kétségkívül Csótó László grafikusművész alkotásai nyújtották a legnagyobb élményt a megnyitón szép számban megjelent nézőknek. Itt mindjárt le kell szögezni, hogy a művész „mini” alkotásai a monumentális erejével hatnak... A gondosan megtervezett A4-es, két színben kinyomtatott szórólap minden elvárást kielégít. Kár, hogy művésznünk nem állított ki legalább 4-5 nagy formátumú alkotást, mintegy bizonyítandó megállapításom...(tudom, hogy tarsolyában több is van, hisz láttam azokat műtermében.)

Mindnyájunk öröme jó volt látni a mester legújabb alkotásait, melyekkel a széles nyilvánosság elé lépett. E helyen nincs lehetőségem részletesebben értékelni, elemezni, pedig minden alkotása megérdemelné egy-egy külön

misét... Itt csak a leglényegesebb megállapításra koncentrálnak : kimondani azt az igazságot, hogy művésznünk immár érett alkotóként lép sokadszor a közönség elé. Minden alkotásával méltón reprezentálja szeretett Bodrogi közünket a nagy világ bármely pontján.

Bizony - bizony tisztelt grafikusunk

megérdemelné életmű-kiállítást a TICE - CSOPORT rendezésében. Ha nem máskor, de legalább közelgő életjubiläum alkalmából... Ekkor láthatnánk az alkotó művész pályája genezisét!

Nagy - nagy örömeinkre szolgál, hogy a GÖMÖRBEN született művész már a bodrogi és Ung - vidéki embereké is, hisz életművének nagy részét itt alkotta. Csótó László már végérvényesen a miénk is, becsüljük meg kultúránk korifeusai és mi nézők is, a senkivel sem összehasonlítható humanista alkotót, mert tiszta művészete mindnyájunkat gazdagít....

TÓTPÁL GYULA

Alsómihályi

Az alsómihályi gyülekezetben szeptember végén Isten segítségével megalakulhatott a református nőszövetség, 13 taggal. Asszonytestvéreink szolgálatára az Úr segítségét kérjük.

Györky Sz.

Kiskövesd

Október 1-től megkezdte szolgálatát Langschadl István a kiskövesdi gyülekezetben. Bemutatózó istentiszteletén a Zempléni Egyházmegye espere, Molnár Elemér is részt vett, Isten áldását kérve az új szolgálattevőre. A szép, de ugyanakkor nehéz szolgálathoz a Mindenható segítségét kérjük szolgálatársunk részére.

Györky Sz.

Nyilas Misi karácsonyi csomaggyűjtés - 2011

Egyházunk Diakóniai Központja szeretettel hirdeti meg a Nyilas Misi Karácsonya 2011 néven szervezett jótékonsági, karácsonyi programját, melybe szeretettek várjuk a bekapcsolódni vágyó fiatal, időset, gyülekezeteket és családokat egyaránt.

A múlt évekhez hasonlóan ebben az évben is gyűjtünk gyermekcsomagokat, melyeket a Dévai Szent Ferenc Alapítvány parajdi napköziotthonának karácsonyi ünnepségén, és hazai rászoruló gyermekek között osztunk szét. A gyermekeknek szánt csomagokon kérjük, a készítők jelöljék meg a megajándékozni kívánt *gyermek korát, nemét*.

A gyermekeknek szánt csomagok mellett 2011-ben is buzdítjuk gyülekezeteinket arra, hogy idős tagjaik számára is állítsanak össze ajándécsomagot, és ezzel köszöntsék egyháztagsaikat ezen az ünnepen.

Mindezek mellett pedig a Diakonia Reformata nonprofit szervezet igazgatótanácsa 2011-ben külön figyelmet fordít az egészségi akadállyal élő testvéreink megajándékozására - közvetítsük ilyen, kézzel fogható módon Krisztus szeretetét azok felé, akik a gyermekkoron túl, egészségi akadállyal élnek. A számukra gyűjtött csomagok kiosztása szlovákiai civil szervezetek bevonásával történik, szlovákiai ellátó intézményekben, vagy otthonukban felkeresve őket. Aki tehát ilyen jellegű csomagot készítene szívesen, megteheti, a csomagra pedig kérjük feltüntetni, *felöltöcsomag*.

A csomagok tartalmát illetően kérjük, hogy azokba a címzetek életkorának, érdeklődésének megfelelő tárgyak kerüljenek, hogy valóságos örömet szerezzen a csomagok kibontása is. Kérjük, használt ruha és cipő ne kerüljön a dobozokba; ellenkezőleg - azzal töltsük meg őket, amiknek mi magunk, és gyermekeink is örülnének.

A csomagok leadási határideje **november 27.**, egyházmegyénként a következő gyűjtőhelyeken:

Nagymegyer - esperesi hivatal: 031 555 22 85
 Komárom - Lengyel Zoltánnál: 0915 180 056
 Nagysalló - esperesi hivatal: 036 772 35 26
 Rimaszombat - lelkeszi hivatal: 047 562 19 45
 Rozsnyó - lelkeszi hivatal: 058 788 18 97
 Királyhelmec - esperesi hivatal: 056 632 19 72
 Dereglyő - lelkeszi hivatal: 056 639 53 96

A szervezési feladatok végzésében várjuk minden olyan szolgálatkész egyháztag jelentkezését, aki szívesen besegítene gyülekezete (előzetesen egyeztetve lelkeszével) és egyházmegyéje (előzetesen egyeztetve esperesével) csomagjainak szervezésébe. További információ a diakonia.kozpont@gmail.com elektronikus címen kapható.

Mivel a csomagok elszállítása jelentős anyagi terhet jelent, így kérjük azokat, akiknek nincs módjukban csomagot készíteni, pénzbeli hozzájárulásukkal segítsék az ajándékok elszállítását. Ezt megtehetik a bekapcsolódó lelkeszi hivatalokban, vagy a Diakonia Reformata n.o. számlaszámára utalt összeggel - 9576161/5200; az átutalásnál kérjük feltüntetni: NyilasMisi.

Kérjük Isten gazdag áldását életünkre, hogy úgy gazdálkodjunk Tőle kapott javainkkal, hogy az mások örömeire is szolgáljon.

Tisztelettel és szeretettel:

Mikos Annamária, SZRKE DK igazgató

Kegyelemből, hit által vagyok! És akkor...?(!)

„... higgyétek, hogy mindazt, amiért imádkoztok, és amit kérték, megkapjátok, és meg is adatik nektek.”

(Mk 11, 24)

Jelzők sokaságát tudnám most felsorolni, hogy mennyire nehéz az élet, a mindennapok, és természetesen a hit sem az egyszeregy kategóriájába tartozik. Úgy gondolom, aki hisz, nem azért hisz, mert ez a könnyebb út. Sőt! Most magamból indultam ki, nem tudom, Te hogy érzed, Kedves Olvasó! Gondolkodtál már azon, miért, miben, Kiben, mennyire hiszel? Ezt azért kérdelem, mert annyi más dolog van a földön, amit ezerszer könnyebb, mint hinni. Miért választod épp a hitet? Mit gondolsz róla, milyen a Te hited? Nem látja most senki, mit gondolsz, légy őszinte, tégy egy sétát, vagy csak csukd be a szemed pár pillanatra...

Egy vasárnapi prédikációban nagyon megragadta a figyelmemet egy gondolatsor: „Ha az ember nem annak hisz, akinek érdemes, ha nem Istenben hisz, akkor hiszékennyé válik, és attól kezdve bármilyen ostobaságot el lehet hitetni vele.” – eme gondolatot egy hetilap hasábjain olvashatjuk, mely egy teológiai egyetemi tanárral folytatott riport tárgyát képezi. Röviden összefoglalnám, miről is volt szó: A hitnek van egy természetes és egy természetfeletti szintje. A természetes hit bizalmi kapcsolat, mert csak egy része alapul tudáson és tapasztalaton, a többi az láthatatlan, nem teljesen ismer. Ami a jövőben van, az mindig bizonytalan, ezért az embernek hinnie kell abban, hogy megvalósulhat, csak így kezdhet hozzá valamihez. A mai világban már ezzel a természetes hittel is baj van, mert ahol nincs a természetfelettiességgel megalapozott keresztyén hit, ott a természetes hit is meggyengül. Ugyanis a kettő segíti egymást. Így mivel az emberek bizalmatlanok egymással, így már a természetes hit is megsebződik. Azonban ha csalódunk a természetes hitben, azaz az emberekkel való kapcsolatunkban, a természetfeletti még mindig erőt adhat, hogy van remény, jobbá válhat a „sorsa”.

A hit tehát mindig személyek közti kapcsolat, azonban mivel az emberek a láthatónak sem hisznek, hogy hinnének a láthatatlanban? Ez okoz egy kis nehézséget. A tanár szavaival élve: „a hit

egy kaland”, aminek az első lépése biztosan sötétbe ugrást jelent. Vagy-vagy... Azonban a természetfeletti hitnél a legfontosabb, hogy akarni kell! Mindenki képes hinni, ha akar! Ehhez elengedhetetlen a vallásos nevelés, egy jó példát látni, esetleg egy olyan emberrel megismerkedni, aki elindít, továbbvisz ezen az úton. Nagyon fontos, hogy bízzak abban, amit hinni akarok!

És kérdezhetjük, hogy akkor mi van a hitetlenekkel? Hit nélkül nagyon nehéz, sőt, szerintem is lehetetlen igazán boldogan élni. A hitetleneket Isten azzal bünteti, hogy hiszékennyé teszi őket, és így szinte bármit el lehet velük hitetni! Jó ez az embernek? Hisz az emberkéz alkotta csinálmányokban, fantáziája szülte képzeletekben, kreativitása által létrehozott hókusz-pókuszokban, és egy idő után már szinte saját tükörképétől,

Simon András grafikája

árnyékától is fél. A félelem, pedig nem épp egy lélekmelengető, áldott állapot. Az emberek az Istenbe vetett hitet dologi készítményekbe vetett hiszékénységgel akarják helyettesíteni, akár egyénre szóló isteni energiát csíholni maguknak, s természetesen ezt alkalmazni is igyekeznek. Ez már a „kicsinyhitűek” kategóriát is átlépi, és lassan az „átkozott” (5Móz 27, 15) cédulával a homlokán válhat hírhedt. Azonban a tévelygők számára is van megoldás, sohasem késő bűnbánó lélekkel az Ő színe elé állni, csak el kell hinnünk, hogy Ő az egyedüli, Akihez fordulunk kell problémánkkal (Mt 9, 12-13).

Itt léphet azonban színre a következő díjnyertes emberi tulajdonság, a kételkedés. Rengeteg úton indulhat el: ugyan már, pont velem foglalkozik a Jó Isten, van Neki jobb dolga is, meg sem

érdemlem, hogy színe elé álljak, amúgy sem hiszem, hogy meg tud nekem bocsátani. Először is, ne vegyük a bátorságot magunknak, hogy ítélkezzünk mindenhatósága felett, nem szép dolog alábecsülni azt, aki bizonyíték nélkül is már Három az Egyben személyében biztosíték életünk számára. Másodszor nem érdem szerint, hanem **hit által, kegyelemből!** Ez, pedig egy percig sem kétséges! Nem kegyeskedés, nem is alamizsnaként odadobott aprópénz ez, hanem az Örök Élet felé vezető, utunkat egyengető, szelíd jobb kéz. Az ember olyan sebességgel tanult meg kételkedni, amilyennel képes sokszor elfelejteni imádkozni. Mondjak példát? „Tiszteletes úr, én már sajnos el sem bírok menni a templomba...” - másnap ugyanaz az ember boldogan újságolja a szomszédjának, hogy sikeresen kiásták a krumplit. Tényleg ennyire nem félünk a Jó Istentől, féljük a Jó Istent? Tényleg azt hisszük, hogy a végtelenségig a süketnéma-vak majom módjára játszhatunk, és ilyenek véljük Atyánkat is? Ezért kérdeztem pár sorral feljebb, hogy milyen a Te hited? Most két dolgot tehetsz: örülsz, hogy nem Te vagy az az ember, aki hazudott a lelkipásztornak, vagy belátod, hogy már Te is hazudtál ilyen kérdésekben, és most egyedül, magadban, alázattal a szívedben bocsánatot kérsz Jó Atyádtól, amiért „megvezetted” és végiggondolod, miért tetted...

Az emberi lustaság, érdektelenség hihetetlen mértékben képes eluralkodni az emberen, sőt azt is elhítheti az egyénnel, hogy minden baj forrása a Jó Isten, mivelhogy Ő a mindenható, mégsem tesz semmit, hogy nekünk jobb legyen...! A lázadás és lázítás annyira könnyen, sokszor észrevétlenül uralkodik el rajtunk, hogy sokszor már csak azt érezzük, valami nincs rendjén, és a menthetetlennek látszó dolgok küszöbéről siránkozunk, panaszkodunk, de azt is csak a szomszédnak. Mit érezhet ilyenkor a mi teremtető Urunk? Én ilyenkor egy lehorgasztott fejű, elkéseredett öreg urat képzelek el, aki csóválja a fejét, és bár rosszat nekünk nem akar, de meg kell dorgálnia bennünket, hogy értsünk a szóból, vagy épp az adott jelekből, s ne menjünk el köszívvel a templom mellett. Sokan azt mondják, hogy hiszek én, miért menjek templomba, majd otthon imádkozom, az engem kielégít. Ja, a Jó

Isten? Majd csak lesz valahogy...!

A másik reakció a templomlátogatás ellen: Én ugyan azok közé az emberek közé nem megyek, akik ilyenek meg olyanok. Jaj, az emberek annyira buták! Hogyan és hányszor kell még azt hangsúlyozni, hogy a Jó Isten nem azt nézi, hogy a szomszéd kutyája hány csirkét evett meg, hanem hogy Te, igen Te, Kedves Olvasó hányszor tettél saját keresztyén mivoltodnak keresztbe, ellene, és hányszor hitetted el saját magaddal, hogy majd holnaptól jó leszel...! Erre azt szokták mondani, a bármiféle káros szenvedélyről való leszokásnak csak egyetlen hátráltatója van, még pedig az, hogy „majd holnaptól...”! Csak nehogy egyszer majd ne legyen holnap... Olyan szépen tudjuk ismerőseinket, családtagjainkat dicsérni, amikor már nincsenek mellettünk, hanem csak a sirboltjaik mellett állunk meg a „halottról jót vagy semmit” címszó alatt... Annyira álszent tud lenni az ember, és még csak lelkiismeretfurdalása sincs ezért! Meddig mehetünk még el? Lehet, hogy a mi szívünk keményebb, mint a sok felesleges márványkő a temetőben? Vagy majd ezért is gyűjtünk egy gyertyát és továbblépünk?

Elnézést kérek, ha túl drasztikusnak tűnnek soraim, de én is követek el hibákat, és annyira rossz szembesülni már akkor dolgokkal, amikor már semmit sem tehetünk, hogy azt megváltoztassuk. Azt is tudom, hogy nagyon nehéz sokszor

tisztán látni, őszintének lenni, kiállni a hitünk mellett, azonban az a keserű százíz, ami a gyavaság kíséretőrsa, az a lelkiünket is megfeketíti és átjárja egész énünket! Ebből pedig keresztyénként egyetlen egy út vezet ki: a Jézus Krisztusba vetett, igaz, őszinte, alázatos, de határozott hit! Biztosan lehetne még pár jelzővel illetni, tedd hozzá Te is, Aki ezt olvasod! Te is részese vagy ezen soroknak, hiszen ott a kezdedben az Újság! Mondd Te is magadban: „Aki nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik, annak meg is adatik az.” (Mk 11, 23b). Hidd el azt, bizz abban, hogy a Jó Isten nem hajad színe, nem arcod vonása, és nem is iskolai-munkabeli eredményeid szerint értékeli Téged, hanem a szíved-lelked irányultságát nem csak nézi, hanem látja is, s ennek tükrében mutatja a jeleket Neked, még akkor is, ha csak egy vagy a hétmilliárd emberből. Akkor is, ha nem egy 5 milliós megapolisz, hanem egy 80 lelkes kis gyülekezet tagja vagy. Az Istenbe vetett hit csodákkal határos, és nem a gazdasági helyzethez igazodva áldott vagy épp átkozott. Ha Te a Jó Isten kiválasztott gyermeket vagy, semmiféle válság, természeti katasztrófa, valóságshow nem döntheti romba az életed, ezt el kell hinned! És hogy ebben mi erősíthet Téged? A naponkénti Bibliaolvasás, nyitott szívű, alázatos imádkozás, az istentiszteleteken való rendszeres részvétel, jótékony cselekedetek, őszinte

és határozott hitbéli-erkölcsi magatartás! Nem akarlak kioktatni, nekem is van mit tanulnom nap, mint nap! Azonban ha már egyszer vagyunk egymásnak, akkor legyünk is egymásért!

Ne legyünk kicsinyhitűek! Emlékezzünk a holdkóros fiú meggyógyítására (Mt 17, 14-21). A tanítványok kicsinyhitűségük miatt nem tudtak ördögöt űzni, mert mustármagnyi hitük sem volt! Az imádság és böjtölés megoldás a problémára, csak kemény önfegyelemre van szükség. Nem az élvezetek, pillanatnyi heje-huja a kulcs, természetesen a másik oldalon azt sem kérem, hogy zárkózzunk el a szórakozástól, csak annyira kér és ínt bennünket Jézus is, hogy magunkat hiábavalóvá ne tegyük (Kol 3, 1-17)! És bár igaz, hogy akármennyire is igyekszünk jót tenni, egy kis rossz mindig besikerül, de ne keseredjünk el, „Kegyelemből van üdvösségünk!” – Isten irgalmas, szeretete hártatlan, és bár vétkesek vagyunk, életre kelt bennünket a Krisztusban (Ef 2, 5)!

Ez legyen a mi reményünk, támaszunk, bizalmunk, hogy ha a hit tényleg egy kaland, akkor merjünk ennek a kalandnak a részesei lenni, s eme kalandot másokkal is megosztani, mások számára is megmutatni! Tudjuk ezt őszinte szívvel kérni magunk, esetleg általunk nem kedvelt személyek életével kapcsolatban is kérni? Kegyelemből, hit által semmi sem lehetetlen... Ámen!

Csoma Annamária

Bibliaiskola Gyülekezeti Elöljáróknak

A Református Tanulmányi Központ új programmal jelentkezett október 22-én „Bibliaiskola” néven. Miért van szükség erre az előadássorozatra? Az elmúlt két évtizedben sajnos sokszor kellett tapasztalnunk, hogy gyülekezeti előljárók, munkatársak az előző rendszer beidegződéseit követve saját kényük-kedvük szerint értelmezték az egyházi tisztséggel járó jogokat és kötelezettségeket. Volt, aki egyházmegyei közgyűléseken szinte menetrendszerűen lemondásra szólította fel egyházmegyéje eddigi minden esperesét, elfeledve, hogy nem önmagát képviseli, hanem gyülekezetét. Így nem csoda, hogy a presbitéri gyűlések jegyzőkönyveiben nyoma sem volt az illető atyafi által hangoztatott döntéseknek és nézeteknek. A másik véglet, ha a presbitériumok törvényes döntéseit nem képviseli az illető küldött, hanem némán végigüli a közgyűléseket, esetleg gyülekezete érvényes döntése ellen szavaz. Nos legfőbb ideje, hogy a gyülekezeti munkatársak igei és jogi képzést kapjanak mindarról, ami szolgálatuk áldott beteljesítéséhez szükséges. Pál apostol írja a Kolosséi gyülekezet előljárójának,

Arkipposznak: legyen gondod rá, hogy betöltsed azt a szolgálatot, amelyet átvettél az Úrban! Elfoglalni egy tisztséget, vagy betölteni az Úrban kapott szolgálatot nem ugyanaz! Az első bibliaiskolai napon Dr. Fodor Ferenc és neje Dr. Fodor Ferencné a gyülekezeti szolgálat bibliai alapjaival ismertették meg a jelenlevőket, emlékeztetve arra, hogy szolgálatunkkal hitet építhetünk, de rombolhatunk is, ha azt rosszul végezzük. A következő bibliaiskolai hétvégén, november 26-án egyháztörténeti és egyházjogi kérdésekkel foglalkoznak előadóink.

CsL

A REFORMÁTUS TANULMÁNYI KÖZPONT KÖZLEMÉNYEI

„Templomaink”! A Bodrogközi és Ung-vidéki hívek számára ez a szó az istentiszteleti helyek mellett Bogoly János 1996-ban megjelent könyvét is jelenti. Már évek óta nem volt kapható ez a kiadvány ezért a deregnyői Református Gyülekezet két évvel ezelőtt eldöntötte, hogy ismét megjelenteti bővített formában. A szerző halála miatt a bővítés csak a színes képmelléklet. Az eredeti szöveg megjelentetésével a szerzőre kívántak emlékezni a szerkesztők. A színes fotókat Csoma László és Györky Marian készítették. A könyv megjelenését Dr. Bodák László és hitvese támogatta. Az ünnepélyes könyvbemutató 2011. november 19-én, 15 órai kezdettel lesz a Majláth József Regionális Múzeumban. A kiadó és a múzeum vezetése szeretettel vár minden érdeklődőt.

A könyv megrendelhető a lelkészi hivatalokban, vagy szerkesztőségünk címén.
Ára 8 Euró

A Református Tanulmányi Központ 2011. november 26-án tartja a Bibliaiskola második alkalmát. A presbiter és gyülekezeti munkatárs küldetésének történelmi hagyományai egyházunkban címmel Kis Endre József (Sárospatak) tart előadást. A presbiter jogai és kötelességei egyházi törvénykönyvünkben címmel Dr. Rákos Lóránt (Rimaszombat) ismerteti szolgálatunk jogi hátterét. A közösségi alkalom 9:30-kor áhitattal kezdődik. Szeretettel várunk minden érdeklődő testvért.

MEGRENDELHETŐ

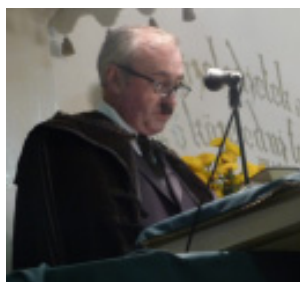
a *Szeretetszótár 2012*, gyülekezeti tudósítások, egyházmegyei beszámolók mellett sok fényképpel és érdekes olvasmányokkal, gyerekoldakkal. Ára 4 Euró, mint az előző években.

Isten kegyelméből a 2012-es évre is előfizethető a **Református Újság**, gyülekezeti lapunk, amely a 19. évfolyamot kezdi. Lapunk megjelenését Önök, az előfizetők teszik lehetővé, s hála a Mindenhatónak nem kell árat emelnünk, mivel előfizetőink hűséggel olvassák az itt megjelent cikkeket. Így az éves előfizetés továbbra is 4,50 Euró.

Mindkét kiadványunk a Lelkészi Hivatalok mellett a Szerkesztőség címén is megrendelhető.

Missziói szolgálat a komáromi egyházmegyében

A Szlovákiai Magyar Református Lelkészegyesület október 18-án és 19-én misszió szolgálatot tartott a Komáromi Református Egyházmegyében. Kedden délelőtt indult el a lelkészekből álló kis csapat a keleti Egyházmegyéből és érkezett meg a Marcelházára. Innen indultunk szolgálatra a Komárom, Hetény, Dunamocs, Dunaradvány, Perbete, Bátorkeszi, Martos, Gúta és Marcelháza gyülekezetek templomaiban. Az istentiszteletek után a gyülekezetekben testvéri beszélgetésekre került sor, ahol jó volt egymást megismerni és személyesen egymást hitben erősíteni.

Másnap reggel, azaz október 19-én a komáromi gyülekezet gyülekezeti termében találkozott közel 18 lelképásztor. Az együttlétet áhitattal kezdtük meg, melyet Csoma László Lelkészegyesület elnöke tartott meg a Kolossé 1:15-20 alapján. Ezt követően került sor a munkamegbeszélésre, amelynek elsősorban a Lelkészegyesület jelene és jövője volt a fő témája. Jó volt hallani az építő hozzászólásokat és véleményeket, melyek egyhangúan alátámasztották a lelkészegyesület létjogosultságát és az általa végzett missziói szolgálatnak a szükségét. Többek között elhangzott, hogy az ilyen jellegű missziói szolgálat a közeljövőben legyen több napos, hogy több lelkész szolgálatát ismerje meg egy-egy gyülekezet. Nagyon komoly vélemények hangzottak el a szolidaritási alap visszaállítását illetően, amelyről a tavaszi közgyűlés jogosult dönteni. A munkamegbeszélés végén a lelkészegyesület elnöke megköszönte Fazekas László püspök úrnak, hogy

hozzászólásával építette és jelenlétével megtisztelte a lelkészegyesület munkáját, valamint köszönetet mondott Rácz Elemérnek a komáromi egyházmegye lelkészegyesület elnökének, ki fáradságot nem ismerve megszervezte a kétnapos alkalmat. Köszönet a befogadó gyülekezeteknek és az ott szolgáló lelképásztoroknak, hogy erre a missziói szolgálatra sor kerülhetett.

Közös ebéd elfogyasztása és testvéri elköszönés után indultunk haza, hogy haza érkezve lelkesedve adhassuk át a gyülekezeteinkben a megtapasztaltakat és a testvéri köszöntéseket, bízva abban, hogy ennek lesz folytatása, ahogyan ez meg is fogalmazódott, mint a szolgálatot végző lelképásztorokban úgy az ilyen jellegű missziói szolgálatot igénylő befogadó gyülekezetekben.

Varga Zoltán

A Kárpát-medence Reformátussága

Kárpát-medencei imanap 2011-ben is

A Kárpát-medencei református nőszövetségek december 4-én rendezik meg a már hagyományosnak számító imanapjukat. Az idei év liturgiáját a Kárpátaljai Nőszövetség állította össze.

„Magyar népünk, nemzetünk legfájdalmasabb szenvedése éppen a szétszórtság, feldaraboltság. Ebben a szenvedésben az egyetlen gyógyulási lehetőség a közös imádság, melyet célul tűzött ki a Kárpát-medencei református nőszövetség 2005-ben” – véli Pocsai Ibolya, a Kárpátaljai Nőszövetség elnöke.

Azóta minden évben más-más országrész és egyházkerület – 2006-ban Dunántúl, 2007-ben Erdély, 2008-ban Tiszáninnen, 2009-ben Horvátország, 2010-ben a Tiszántúl – mutatkozott be, hívott hálaadásra és könyörgésre. Az idei imafüzetből a Kárpátaljai Református Egyház történetét ismerhetik meg.

„Az imádkozás lehetősége csodálatos kincs! Imádkozni lehet az élet minden helyzetében: hálaadással, magasztalással, könyörgéssel, bűnbánattal kegyelmet kérve önmagunknak és a ránk bízottaknak!” – írja köszöntőjében Zán Fábián Sándor. „Imádkozni hittel és alázattal sosem hiábavaló. Ígéretünk van, hogy a buzgó, hittel elmondott imádság meghallgatásra talál” – teszi hozzá a kárpátaljai református egyház püspöke, ezzel buzdítva mindenkit, hogy csatlakozzon a kezdeményezéshez.

reformatus.hu

Tíz éves a Lévai Magyar Tanítási Nyelvű Egyházi Gimnázium

Az évforduló alkalmából hálaadó istentiszteletet tartottak szombaton a helyi református templomban, valamint a gimnázium életét bemutató kiállítás nyílt az iskola épületében.

Léván ünnepi istentiszteletre szólított a református templom harangja október 22-én. Tíz évvel ezelőtt 2001. szeptember 2-án nyitotta meg kapuját a Lévai Magyar Tanítási Nyelvű Egyházi Gimnázium. Az iskola udvarában ünnepi köntösbe öltöztetett fa tövében, melyet az iskola megnyitásakor ültettek, a Szózat elénekelésével vette kezdetét a megemlékezés. A gimnázium épületétől a református templomig díszfelvonulással jutottak el a megemlékezők, majd tíz órakor hálaadó istentiszteletre került sor a református templomban.

Az istentiszteleti igét Kiss Pál, a barsi egyházmegye esperese hirdette. Őt követte Fazekas László református püspök. Beszédében kiemelte, amikor az ember nagyokat álmodik, s álmait megvalósítja, olyan tettekre képes, hogy a szórványmagyarság végváránál középiskolát hoz létre annak érdekében, hogy az itt élő magyar gyermekek középszintű anyanyelvi oktatásban részesülhessenek. Ez az álom a lévaiaknak sikerült, mivel egy jól működő gimnázium várja évről-évre a lévai járás magyar alapiskoláját végzett diákjait. S képpen mondott áldást a Fazekas László püspök: „az ég és a föld Ura mindenedet megújító Isten, a tíz éves mérföldkövet elhagyva adjon megújulást hitben, erőben, kitartásban a további mérföldkövet felé.”

Kassai Gyula a lévai református egyház lelkesze is üdvözölte a meghívott vendégeket és az ünneplő közönséget. „Az iskola nemcsak egyházunknak lett szellemi bástyája, hanem az egész lévai magyar légióinak. Újra az építés és az összefogás napjait éljük. Az összefogását, amelyet az iskola udvarán az alapítók által elültetett fa is szimbolizál. Ez a fa azóta is él, és évről-évre erősödik. Csak reméljük, s hiszünk benne, hogy a gyökerei a mélybe ereszkednek, a törzse megerősödik, ágai átkarolják a jövőbeni nemzedékek fiait és leányait is.” - mondta Kassai Gyula, s biztatott, hogy lélekkel és hittel kell évről-évre, napról napra, óráról-órára kinyitni az iskola kapuit az ifjúság előtt. „Mi, akik 2011-ben itt vagyunk és átlépjük a templomok és iskolák kapuit, pedagógusok, szülők, diákok, kálvinisták és istenfélő magyarok együtt vessük tekintetüket Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére és tőle kérjük az áldást és erőt, hogy közösségeink megerősödhessenek és marandót alkothassanak.” - imádkozott Kassai Gyula lelkesze.

A gimnázium diákjai kultúrműsorral köszöntötték a tíz éves jubileumot. A Gaudium énekkar és irodalmi színpad műsora után Dr. Kluch János, a lévai Magyar Tanítási Nyelvű Egyházi Gimnázium igazgatója szólt a megjelentekhez. Kluch János iskolaigazgató visszaemlékezett az iskola tíz év eseményeire. „A Lévai Református Egyházközség által alapított egyházi intézmény elsődleges célja az volt, hogy közel harminc év után itt Léván újra anyanyelvű képzésben részesüljenek a diákok. A magyarság fennmaradását - a végvár szerepét vállalta ezzel az egyházközség és az általa alapított intézmény. Az újonnan alapított iskola a tudomány mellett a hit erejével is fel kívánta vértetni a diákokat. Az elmúlt tíz év bizonyította, hogy a küldetését teljesítette és továbbra is teljesíteni tudja iskolánk.” - fogalmazott Kluch János, s hozzátette, hogy máig közel száz diák tett sikeres érettségét és folytatta tanulmányait egyetemeken, vált sikeressé a magánéletben. „Az évforduló új erőt és lendületet ad számunkra és készlet bennünket új tervek kitzúzni, melyek biztosítják a gimnázium további fejlődését. Fő céljaink között továbbra is szerepel a minőségi képzés, a tehetséggondozás, a keresztén értékek átadása, a nemzeti kultúránk ápolása. Magyarságunk megmaradása érdekében mindent megteszünk, szeretnénk, ha a gimnáziumunk a lévai régió magyar anyanyelvű fiatalságának a kulturális központjává válna.” - mondta Kluch János.

Ünnepi beszédet mondott Erdélyi Géza, nyugalmazott református püspök, Morován Zsolt a Pozsonyi Magyar Nagykövetség konzulja, Szigeti László a Magyar Koalíció Pártja oktatási alelnöke.

A hálaadó istentisztelet után tizenkét órakor az oktatási intézmény épületében nyílt meg a gimnázium életét bemutató kiállítás. A megjelentek megtekinthették az iskola épületében bemutatott fénykéпкиállítás, melyen az elmúlt évtized eseményei láthatóak. Ebből az alkalomból köszöntőt mond Dálnoky Ernő a Szülői Szövetség elnöke. Az ünnepi alkalomra a Magyar Tanítási Nyelvű Egyházi Gimnázium emlékkönyvet adott ki, melyet Kassai Gyula és Göbő Sándor szerkesztett.

forrás: Felvidék.ma, reformata.sk

Könyvajánló

- A könyvek megrendelhetőek szerkesztőségünk címén -

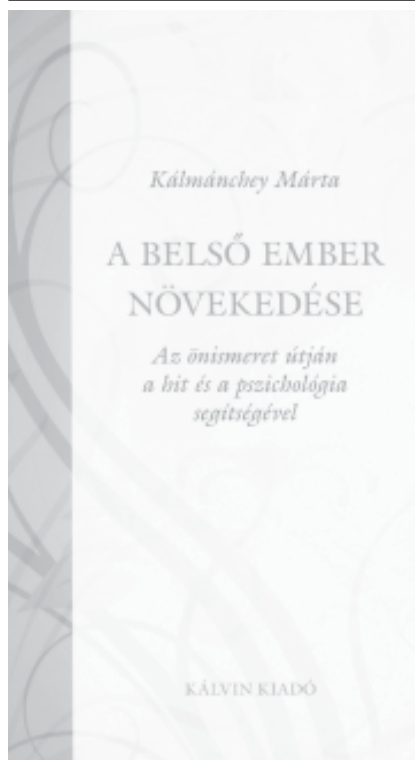

Nem könnyű a mai tizenévesek élete. Többségük magabiztosan mozog az interneten, de bizonytalan és ügyetlen azokban az élethelyzetekben, amelyekkel pedig egyre gyakrabban kell találkoznia és megbirkóznia. Az illemszabályok nem korlátozzák az életünket, hanem mederbe terelik, hogy magabiztosan és harmonikus emberi kapcsolatokban teljeshessen ki személyiségünk.

„Azt mondjuk, hogy a stílus maga az ember. Ahogy kinéz, ahogy viselkedik, ahogy gondolkodik, ahogy társaságot, barátot választ stb., az mind rá, az emberre jellemző. A serdülőknek jellemük, karakterük kialakításával egyúttal lehetőségük nyílik a saját stílusuk megtalálására is. Nagy esély, élni kell vele!” (Részlet a könyvből)

Dizseri Eszter népszerű tanácsadó könyve több változatlan utánnomás után most átdolgozott kiadásban segítheti a mai tizenévesek eligazodását.

„Mit is jelöl a »belső ember« szókapcsolat? Az ember legbelsőjét, személyiségének közép-pontját, legmélyebb valóját, amely képes a spiritualitás felfogására, és arra, hogy befogadja Isten benne végzett munkáját... Ez a könyv abban szeretne segíteni, hogy az ön-és emberismeret fejlesztése által növekedjen belső emberünk, erősödjön Isten bennünk élő lenyomata, képmása, és mind jobban megvalósítsuk azt, amire hívottunk.”

Részlet a könyvből

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Tudta Ön...

Hogy minden Izraelben elfogott és elítélt palesztin terrorista családja, a Palesztin Autonóm Hatóságtól havonként fizetést kap? A „köz szolgálata” címszó alatt elkönyvelt tételek a Palesztin Hatóság éves összköltségvetésének 3,5 százalékát teszik ki. Tudnivaló, hogy a Palesztin Hatóság költségvetésének felét az USA kormánya, másik felét, pedig az „adományozó országok” fizetik. Amint most azt Izrael feltárta a járandóság összege a börtönbüntetés időtartamától függ. A három évig terjedő börtönbüntetést töltők családja 280 Eurót kap havonként. A rangsor csúcsán azok állnak, akiket 15-től 20 évig terjedő börtönrre ítélték 2000 Eurós, és az életfogytiglanra ítélték 2400 Eurós havonkénti támogatással. Természetesen ehhez még többletjuttatást kapnak a házások, a gyerekek után és azok is akiknek izraeli igazolványuk van. Ezekkel az anyagi támogatásokkal szinte ösztönzik ezt a népcsoportot terrorista cselekedetek elkövetésére.

Tudta Ön...

Mindenkit megdöbbsentett a Behring Breikvik által 2011. július 22-én elkövetett mézszárlás, amelyik 77 emberéletet követelt, 8-an Oslóban és 69-en Utoya szigetén. Az izraeli elnök, Simon Perez, részvétét nyilvánította V. Harald norvég királynak és Netanjahu miniszterelnök norvég kollégájának Stoltenbergnek. Azonnal terror-szakértőket küldtek a norvég rendőrség segítségére. A nemzetközi média imamalom módjára ismételtgették, hogy az áldozatok békeszerető szocialisták voltak, akik az idilli szigeten gondtalan szabadságukat töltötték. Ez azonban csak féligazság, mivel ott néhány órával korábban a norvég külügyminiszter, Gahr Stoere nyitotta meg a Izrael bojkottját hirdető rendezvény az elmaradhatatlan Izrael-ellenes tüntetéssel. Transzparensen és szónoklatokban szólítottak fel az izraeli termékek bojkottjára. Mindez kísértetiesen hasonlított a hitleri jelszóra: „Ne vásárolj zsidóktól!”

A jobboldali islamista szónokok jogos szabadságharcuk eszközeként hirdették meg az öngyilkos merényleteket. Természetesen ez semmiképp nem igazolja a szörnyű mézszárlást, de jobban megvilágítja annak hátterét.

Sokkolóak a túlélők beszámolóí is: Amikor a tettes lövöldözni kezdett, sokan azt hitték, hogy ez csak egy bemutató arról, miként lőnek izraeli katonák palesztin gyerekekre. Ha nem Izrael-ellenes hazug propagandával ámitották volna a tábor résztvevőit a fiatalok azonnal igyekeztek volna elrejtőzni. Így sokan a hazugságok áldozatává lettek.

Ludwig Schneider, Israel Heute
Ford Csoma L

Gyerekkoldal

A reformáció ünnepe egy igazán jeles nap számunkra, református emberek számára. Hiszen rólunk, elődeinkről, hitünk hőseiről szól, akik bátran kiálltak az igazuk mellett, akik bátran vállalták az üldöztetést is az Istenbe vetett igaz hitük miatt. Ezek az emberek nyíltan szembefordultak az akkori egyházi és világi hatalommal, nem törődve a következményekkel. Hogy miért tették? Azért mert komolyan vették Péter apostol szavait, aki ezt mondta, amikor megtöltötték neki az evangélium hirdetését: Az Istennek kell inkább engedni, mintsem hogy az embernek. Az Istennek nagyobb hatalma van, mint bármelyik embernek.

De nem a reformátorok helytállásáról akarok most írni, hanem valami másról, amit szintén nekik köszönhetünk, és amit latinul így mondunk: sola scriptura, azaz, egyedül az írás. A középkorban az emberek nem ismerték az Istent. Azért nem ismerték, mert azok, akiknek az lett volna a dolguk, hogy megismertessék az Istent az emberekkel, inkább elrejtették Őt. Hazugságokat, féligazságokat terjesztettek róla. Azt mondták, hogy az Isten kegyetlen, hogy megbünteti az embereket. Azt hirdették, hogy ha nem azt teszik, amit az egyház diktál, akkor az Isten meg fogja verni őket. És az emberek félték az Istentől. Nagyon kevesen ismerték a Bibliát, és még kevesebben olvasták. Pedig az Istent csak a Bibliából lehet igazán megismerni. Az embereknek pedig nem volt lehetőségük Bibliát olvasni. Azt csak csendesesen jegyzem meg, hogy ma már minden embernek lehetősége van Bibliát olvasni, csak éppen nem teszik, mert azt mondják, hogy nincs rá idejük. Pedig ha csak 15 percet foglalkoznánk naponta a Bibliával, sokkal jobban ismernénk az Istent. A Biblia helyett mindenféle szokásokat, tradíciókat hirdettek, melyeket sokkal fontosabbnak tüntettek fel a Bibliánál. Azt mondták, hogy az, amit emberek mondanak, vagy találnak ki, sokkal fontosabb az Isten szavánál.

Ebbe nem nyugodhattak bele azok, akik a Bibliából megismerték az egy örök igaz Istent. Elkezdtek nemes küzdelmüket, hogy minden ember kezébe és szívébe eljuttassák az Isten szavát. Az addig csak latin nyelven olvasható Bibliát

lefordították a népek nyelvére. 1590-ben Magyar nyelvre is lefordította Károli Gáspár gönci református lelkipásztor, és így a magyarok kezébe is eljutott Isten szava.

Na de miért is olyan fontos az Isten szava, a Szentírás, a Biblia? Azért mert a mellett, hogy abból ismerhetjük meg az Istent, abban is segít, hogy helyesen éljük az életünket. Benne vannak az Isten törvényei. Benne van az Isten szeretete. Benne van mindaz, ami segít feldolgozni a gondokat, bajokat. A Bibliában van leírva, mit tett értünk az Isten, hogy a saját Fiát is feláldozta értünk, hogy ne kelljen elkárhoznunk, hanem örök életünk legyen. Egyedül az írás, a Szentírás az, ami által megismerhetjük az Istent.

Végül mi mást is mondhatnék, mint azt, hogy ti is vegyétek a kezetekbe a Bibliát, és olvassátok. Kérjétek segítséget lelkipásztorotoktól, hitoktatótoktól, szüleitektől, akik megmutathatják, hogyan is kell helyesen olvasni. Amikor konfirmáltam, és megkaptam a lelkészemtől az első Bibliámat, ezekkel a szavakkal adta át: Ezt rongyosra kell olvasnod! Ugyan ezt az intést fogadjátok most tőlem: olvassátok rongyosra a Bibliátokat, és ismerjétek meg belőle a lehető legjobban az Istent.

K. V.

Imádság: Kegyelmes Istent! Adj nekünk szorgalmat ahhoz, hogy igédet napról napra elővegyük, olvassuk, és egyre inkább megismerjük belőle Téged. Add, hogy vigaszunk, erőnk, tanítónk lehessen egész életünkben. Ámen.

Aranymondás: Nem csak kenyérral él az ember, hanem minden igével, ami Isten szájából származik! (Mt 4: 4)